

жанските села състоящи отъ 10,500 гроша, и ме попита то ли е? — Казахъ му че е то. И той си го прибра и тури на лесно.

Мръкна се, щомъ взе да се стъмнява, разбира се веке отъ всички въ какво опасно състояние сме, Турчинътъ не-приятель показа се близо до вратата на градътъ, той измамилъ прѣзъ дене си Русскиятъ Генерали, които напраздно били и биехъ Джуралийската кория, като оставилъ единъ отрядъ войска да се мѣрка тамъ прѣдъ тѣхъ колкото на очи, а другата си по-голѣма сила испратилъ къмъ югъ и юго-западната страна на града, която усѣтилъ за твърдъ слабо защитена отъ Русситъ; щото като се стъмни и огенитъ се показва отъ тѣхна страна, които бѣхъ на югъ отъ града, като джга отъ Истокъ къмъ Западъ, свѣтна на около и всичко се глѣдаше прѣдъ него на блѣскавия му високо издигнатъ пламъкъ.

Мѣстата въ които се памирахъ Турцитъ са тѣзи: въ Ахърито, Малко и Голѣмо Кѫдиево, Маджерито и въ Дуванджийската и Моратлийска кории. Турскиятъ войски скачахъ и се мѣркахъ като черни точки прѣдъ огена, който бѣше всичко огрѣлъ на около си, види се отъ радостъ и на пукъ на Московица и Комититъ го правихъ това, като наближихъ града, идей до 2 часа пейдѣ до 3 а пейдѣ и единъ и половина часъ растояние; та съ туй искахъ да ни поздравятъ и кажатъ: „ей вий глаури Бѣлгари и Московци! Видителъ тай вечеръ той огень прѣдъ васъ и града Ви, утрѣ вий, вашитѣ кѫщи и всичкото ви имущество, тѣй ще бѫде прѣдадено на огенъ; защото постыцата ви стана причина, дѣто докарахте Московица, да смущава Османово-то царство:“ — И Русси и Бѣлгари разбрахме веке какво ни чака; но Богъ е добъръ, комуто е допуснато да умрѣ, ще иде, а комуто е допуснато да живѣй, той ще се отърве отъ голѣмата грозна и явна смъртъ. Всички отъ той огень се уплашихме и заключихъ, че утрѣ Русситъ и Бѣлгарскиятъ опълченци, не ще да се въ сила да въспрѣтъ голѣмата Турска сила, дѣто и срѣщу тая пощъ мнозина сполучихъ, ужъ че ще вардатъ на стража мъжетъ, а пакъ женитѣ